

1898-02-12

þÿ — μ ¿ Á Ä ® Ä É ½ Ä Á ¹ Î ½ ™ μ Á ± Á Ç

þÿ • Á μ Å ½ · Ä ¹ ² ð Á ñ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11060>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Η ΕΟΡΤΗ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Χθές, ἐπίτειον τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐψίλη δοξολογία ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοτικῇ Σχολῇ ἁγίου Λαζάρου, χροστατοῦντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτιέων Κου Κυρίλλου. Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κος Μελέτιος, ὁ ἀξιότιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Φιλήμων μετὰ τῆς ἐπιτίμου Κυρίας του καὶ πολὺ πληθῆος ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρίσταντο ἐν τῇ τελετῇ. Μετὰ τὰς συνήεις δεήσεις, ἐψίλησαν ἐμμελῆ ᾄσματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ὁ δὲ Κ. Πρόξενος ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον γλαφυρὸν λόγον, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου τὸ παριστάμενον πλήθος συγκεκλιμένως ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου ἔθνους.

Ο ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΦΙΑΒΜΟΝΟΣ

Φιλέμουσος ἀμήγυρι,

Ἔρκει ἡ παρὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἐμφωηθεῖσα ἐπ' ἐκκλησίας καλλιπῆς διδασχῇ, ὅπως ἐναργῶς καταδείξη πᾶσιν ἡμῖν τὸ μέγεθος τῆς ἐορτῆς, ἣν γεραίρει τὴν σήμερον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, τῶν τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θεῶν πυρσευσάντων, τῶν τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νόμασι καταρδουσάντων, τῶν μελιρρύτων αὐτῶν ποταμῶν τῆς σοφίας, τῶν πιστῶν τούτων ἐρμηνευτῶν καὶ προσπιστῶν τῶν θεοπεσιῶν διδασχάτων τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ μαρτυρήσαντος.

Τὴν ἐορτὴν τῆς σήμερον οἱ κατὰ Γῆν καὶ ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων ἀγωνισάμενοι τὸν ἱερώτατον τῶν ἀγώνων πατέρες ἡμῶν καθιέρωσαν πρὸ τριῶν τετάρτων αἰῶνος ἐορτὴν πάνδημον, ἑθνικὴν διὰ τὰ ἀπανταχοῦ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ

Εὐδαίμων

- Κοινωνία Σφαιρεῖα (Ποσὶ 3 Ἱεραρχῶν)
- Σχολεῖα (Ποσὶ, Ἐορτὴ Ἁγίου Λαζάρου)

Γεῖμα

Εορτασμοὶ

Λαρνακιοὶ

Ὑπὸ τῆς Β'

Μεγίστης Ἀνωτατοῦ

Γ. Ι. Φιλήμων

Κ. Φ. Προξενίου

Εὐπαίδευσιν

Εὐμαρτυρίᾳ

Η ΕΟΡΤΗ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
ΕΝ ΠΑΡΜΑΚΙ

κατωτάτου, θειώρησαν ταύτην τὸ αὐθόρμητον ἐντευκτῆριον ἐκείνων, οἵτινες πονοῦσι πράγματι δι' αὐτὸ, ἐκείνων, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ φανῶσι ταῦτα τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀντάξια, διψιλῆ φυτώρια τῆς τῶν ἐθνικῶν πόθων πολυπλασιάσεως καὶ αὐξήσεως. Ὅπου ἐπομένως Ἑλληνικῆ Κοινοῦτης, ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἀποστολικῶν χρόνων χριστιανοί, συνερχόμεθα σήμερον ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μίᾳ δὲ ἰδέᾳ κυριεύει τὰς σκέψεις πάντων ἡμῶν, εἴαν ὁτοργῆν εἰδείξαν πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀληθοῦς ὀρησκείας οἱ ἀδαμάντινοι ἐκείνοι τρεῖς χαρακτῆρες τοῦ τετάρτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, τὴν αὐτὴν νὰ τηρήσωσιν ἐν τοῖς γράμμασι σταθερότητα καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, μετὰ τὴν γλυκεῖαν καὶ παρήγορον ἐλπίδα, ὅτι ἀναπτυσσόμενα ταῦτα διανοητικῶς, βεβαίως θὰ λεπτύωσιν ἐν ταυτῷ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὸ εὐγενὲς ἐκεῖνο αἶσθημα, ὅπερ συνοψίζεται εἰς τὰς μυστηριώδεις λέξεις « Ἐρως πρὸς τὴν Πατρίδα ».

Ἐν τῇ ὀρησκευτικῇ διαπάλῃ τοῦ τετάρτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, καθ' ἣν ἐκινδύνευσαν αὐταὶ αἱ θεμελιώδεις βάσεις τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανισμοῦ ν' ἀνατραπῶσιν ὑπὸ πολλὰ πλῶν ἀφύσεων, ὅτε καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Κλήρῳ ἀνεφάνετο ἡ πᾶσαν λαϊκὴν ἰκμάδα ἐκμυζῶσα ἀριστοκρατία τῆς χλιδῆς, οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες, οἱ τὴν σήμερον τιμώμενοι Μεγάλοι ἡμῶν Ἱεράρχαι, ἤρκεσαν, αὐτοὶ μόνοι, νὰ σταματήσωσιν τὴν ἐπαπειλοῦσαν καταιγίδα τὸν Χριστιανισμόν, αὐτοὶ μόνοι, ὡς οὐδὲς ἕτερος τῶν σύγχρόνων των, νὰ ὑπερμαχῆσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαϊωμάτων τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐδραιώσεως τοῦ μεγαλείου αὐτῆς, οὔτε βατάνους, οὔτε διωγμούς καὶ ἀπειλάς ροδθίνετας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ
ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΝ ΠΑΡΝΑΚΙ

Ἐνίκησαν, ἐθριάμβευσαν, διότι εἶχον πεποιθήσιν ἐφ' ἑαυτούς, ἐπὶ τὸ θεάρεστον καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῶν καὶ διότι κυρίως ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐρρῶθη ἡ εὐφροσύνη πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἰδέας.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ ταχθεῖσα ἡ ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ ἐλληνικῶν Σχολείων, δὲν ὠρίσθη ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀρετῶν τῶν τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, ἡ ἐμμονὴ αὐτῶν πρὸς ὅ,τι ἀπήρτιζε τὴν Ἑθνικὴν τότε ὑπαρξίν, πρὸς τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ ἔσσι τοῦ ἰστορισμοῦ καὶ τὴν ἐδραίωσιν τοῦ κλέους τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, δι' ὑμᾶς, ἀγαπητά μου τέκνα, καθιερώθη, ἀφ' ἧς στιγμῆς τῆς ἐλευθερίας ἡ αὖρα ἐξῆλθε νέαν ζωὴν εἰς τὴν ἀγίαν ἡμῶν Πατρίδα.

Τὸ παράδειγμα τῶν τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν ἄς καθοδηγῇ ὑμᾶς ἐν τῷ βίῳ Σας, ὡς ὁ καθοδηγήσας τοὺς Μάγους ἀστῆρ πρὸς τὸ Θεοδέξιμον σπήλαιον τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Συγκεντρώσατε πᾶσαν ὑμῶν τὴν διάνοιαν, μεγαθυρομένην καὶ ἀναπισσομένην ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνεξίτηλου θαυμασμοῦ ἔργων τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, συγμεραλαιώσατε πᾶσας τὰς δυνάμεις ὑμῶν, τανύσατε τὰς καρδίας τῆς καρδίας Σας πρὸς μίαν ἀγίαν καὶ ἀγνήν ἰδέαν, πρὸς τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Μετὰ τὰ τόσα καὶ τόσα δυστυχήματα, ὑπὲρ ποτε ἐπείγων ὁ καιρὸς εἰς ἡμᾶς τοὺς γοργῶ τῷ δῆματι βαίνοντας πρὸς τὸν τάφον, ἐπείγων ὑπὲρ ποτε ὁ καιρὸς νᾶ Σας ἀπευθύωμεν τὴν μόνην καὶ ὑστάτην παράκλησίν μας ὑπὲρ τῆς πασχούσης Πατρίδος. Εἴστε μικροί, αὖριον θά μεγαλώσητε, ὅστε ἡμῖν τὴν ὑπέσχεσίν Σας, παρηγορήσατέ μας, ὅτι ἀνθρῖζόμενοι, ἀγνόν καὶ ἀδολονθά τρέφητε τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα ἔρωτα. Θερεῖν χεῖρὶ ταχ' αὖριον ἀμεινον ἔσεται.